

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124202385
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124202385.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. D. E., so sídlom F. XXXX/XXX, G. E., proti žalovanej H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, o zaplatenia 7.000 eur, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2024, č. k. 81C/13/2024-4, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vyplatenia sumy 7.000 eur od žalovanej za predaj bytu, ktorý kúpil za 28.000 SK. Žalovaná ho dala do domova dôchodcov, potom jeho byt predala, pričom mu nevyplatila žiadnu sumu. Celý jeho dôchodok ide do domova dôchodcov a preto žiadal, aby žalovaná zaplatila aj súdne trovy. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil s ustanovením § 161 ods. 1, 2 CSP a ustanovením § 250 CSP, kedy dospel k záveru, že prekážka rozsúdenej veci res iudicata nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide, ak v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. Konanie sa týka tých istých osôb a v novom konaní vystupujú právny nástupcovia pôvodných účastníkov. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový stav, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Preskúmaním súdnej veci dospel súd k záveru, že je potrebné konanie zastaviť v zmysle § 230 CSP v spojení s § 161 ods. 1, 2 CSP. Súd mal preukázané, že uznesením pod č. k. PB-6C/4/2023-32 zo dňa 06.07.2023 bolo už o nároku žalobcu na zaplatenie výplaty z predaja bytu voči žalovanej právoplatne rozhodnuté, a to na podklade rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Jedná sa preto o ten istý nárok, rovnaký predmet konania a týka sa tých istých osôb a preto súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o prekážku veci rozsúdenej a preto konanie zastavil. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalovanej patrí náhrada trov konania, avšak preukázateľne jej žiadne trovy konania nevznikli a súd preto rozhodol, tak že jej ich nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý namietal, že H. I. mu predala byt za 53.000 eur, a preto žiada o vyplatenie sumy 7.000 eur. Pôvodne žiadal o vyplatenie sumy 2.000 eur, pretože v tom čase nevedel, že byt sa predá za takúto sumu.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu ďalej písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v nadväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne, vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a zároveň naňho odkazuje.

5. Ako vyplýva z ustanovenia § 230 CSP, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva, tiež prekážka *res iudicata* alebo *rei iudicatae*, ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom § 230 CSP zastaví. O tie isté strany ide vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu, v opačnom procesnom postavení, ale tiež aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, kedy ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený. Podmienka totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu.

6. Ako teda vyplýva z obsahu spisu súdu prvej inštancie, konaniu vo veci samej predchádzalo vec vedená na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/4/2023, v rámci ktorého sa žalobca voči tej istej žalovanej, na základe toho istého skutkového stavu domáhal vydania sumy 2.000 eur za predaj jeho bytu. V žalobe žalobca uviedol, že žalovaná mu predala jeho byt a nechce mu dať určitý podiel s tým, že súdne poplatky nech zaplatí ona, pričom on je v domove dôchodcov a nemá na to peniaze. Na základe tohto skutkového stavu súd prvej inštancie po vyjadrení oboch strán sporu tieto predvolal a na pojednávaní žalobca so žalovanou uzatvorili zmier, predmetom ktorého bol záväzok žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur do 7 dní od právoplatnosti rozsudku a to na účet, ktorý vedie opatrovník v prospech žalobcu. Takto schválený zmier nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2023.

7. Súdom schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku, a preto uznesenie súdu o schválení zmiernu zakladá prekážku veci právoplatnej rozhodnutej. Zmier možno uzavrieť o celom predmete konania, o jeho časti alebo len o jeho základe, rovnako tak môže svojím obsahom prekročiť rámec predmetu konania. Schválením zmiernu konanie končí, ibaže by účastníci pri jeho uzavretí, o jeho časti alebo základe nároku, alebo nároku, ktorý nebol predmetom konania, dali jednoznačne najavo, že požadujú, aby v rozsahu, v akom bol vyriešený zmiernom, ďalej o predmetnom konaní chcú konať, prípadne žiadajú o ňom rozhodnúť. Z toho teda vyplýva, že ak účastníci nedali pri uzatváraní zmiernu najavo, ani v samotnom v zmierni vyslovene nevyjadřili, že by predmet konania nemal byť vyčerpaný zmiernom, je nutné mať za to, že žalobou uplatnený nárok bol zmiernom vyporiadany celý.

8. Preto po porovnaní oboch žalôb podaných voči žalovanej zo strany žalobcu, ako aj obsahu tohto nároku dospel zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd k tomu záveru, že o jeho nároku už bolo právoplatne rozhodnuté vyššie uvedeným zmiernom, ktorý tvorí prekážku veci rozhodnutej, a preto bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý skúmal podmienky konania s tým, že prekážka veci právoplatne skončenej je neodstrániteľným nedostatkom konania, v dôsledku ktorého nezostávalo súdu prvej inštancie nič iné, ako konanie o prejednávanej veci zastaviť, nakoľko konanie, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, bolo rozhodnuté o rovnakom základe nároku, medzi rovnakými účastníkmi konania.

9. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Je pravdou, že je to žalobca, ktorý zavinil zastavenie konania, avšak nakoľko žalovanej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol o nich odvolací súd v zmysle § 256 ods. 1 CSP tak, že jej ich nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).